

Es jūs neatstāšu bāreņus, bet nākšu pie jums

Jāņa ev.14:18

Novembris (152)

2018

Zāļu iela 12, Priekule, LV-3434; Reģ.nr.90000159161; SWEDBANKA Konts LV61HABA0551032019880

**Mums ticis viszilākais ezers,
Un rudākais rudzu lauks,
Visbaltākā bērzu birze,
Vismelnākais rupjmaizes klaips.
Un tieši Latvijai ticis
Vissvētākais debesu jums,
Jo savu skaistāko zemi
Dievs ir atdevis mums**
/ L.Vāczemnieks/

Divi lieli notikumi pašā novembra sākumā – Alianses bāreņiem Atbalsta centra **TILTS** atvēršanas svētki 3.novembrī Rīgā Mārupes ielā 16, un **Bāreņu svētdienas** atzīmēšana Latvijas draudzēs 4.novembrī.

Labklājības ministrija piešķirusi oficiālu atbalsta centra statusu Alianses bāreņiem **Atbalsta centram TILTS!** Tas nozīmē, ka Atbalsta centram ir pieejams valsts finansējums, lai sniegtu atbalstu un apmācību esošām un topošām audžuģimenēm un adoptētājiem.

Grāmata vecākiem, audžuvecākiem un adoptētājiem "Bērns jaunā ģimenē"

Tā ir kā glābšanas riņķis visām tām ģimenēm, kurā šobrīd aug problēmbērni – ne vien adoptētie, bet arī pašu.

Tā noderēs vecākiem, audžuvecākiem un pedagogiem, kas vēlas izveidot mīlestības un uzticības pilnu saikni ar bērnu, un vienlaikus efektīvi tikt galā ar jebkuriem bērna mācīšanās vai uzvedības traucējumiem, disciplinēt ar mīlestību, neizraisot apdraudējuma sajūtu, un vairojot bērna pašapziņu. Grāmata noderēs arī ģimenēs, kurās vecāki šķīrušies, ja bērns ir cietis psiholoģiski vai fiziski, ja ģimenē bijis zaudējums... un arī tad, ja vēl skaidri nezināt iemeslus, bet jūsu bērns pēkšņi sācis slikti mācīties un uzvesties.

Mēs katrs nākam no ģimenes un par bērnu audzināšanu mums ir savi uzskati, taču mūsu laiks nāk ar daudziem atklājumiem, un viens no tiem ir šāds: audzinot sāpinātu bērnu, ar mīlestību vien nepietiek. Tāpat arī daudzas audzināšanas metodes, kas ideāli darbojušās mūsu parastajās ģimenēs, izrādās nesekmīgas. Ja runa ir par pašu dzemdētu bērnu, ģimene cīnās (un tāpat bieži cieš neveiksmi!), taču, ja mazais dumpinieks nav gluži "pašu", bet ienācis ģimenē vēlāk, adopcijas vai aizbildnības ceļā, kārdinājums novērsties ir liels.

Cilvēki, izmēģinājuši ģimenē pieņemtās audzināšanas metodes, un secinājuši, ka tās

nedarbojas, nopūšas: "Tie ir gēni. Nācis no tādas vides – skaidrs, tā burtiski velk viņu atpakaļ!" To pašu suflē radu tantes, kaimiņi un (paklusām) pat ārsti. Nemācās, melo, klaiņo, zog? Ir dumjš, slinks un neattapīgs? Jums nolaidušās rokas? Nemiet rokās šo grāmatu un sāciet darbu no jauna – un redzēsiet, viss vēl ir iespējams. Ir iespējams palīdzēt sev pašam un bērnam, lai izaugtu laimīgs, pilnvērtīgs sabiedrības loceklis!

Grāmata ir ļoti vienkārša un tajā sniegtie padomi ietver arī kodolīgus paskaidrojumus, kāpēc bērns uzvedas slikti, un kā vecākiem rīkoties, lai bērns sajostos droši, jo tieši nedrošība un atstumtības sajūta ir galvenie iemesli, kādēļ bērns uzvedas neadekvāti. **Izrādās, ir vairāki vienkārši iemesli, kāpēc sāpināts bērns nespēj saprast "parastās" audzināšanas metodes.** Un grāmatas autori, gadu desmitiem strādājot ar sāpinātiem bērniem un viņu ģimenēm, ir apkopojuši audzināšanas metodes, kas ir vienkāršas un iedarbīgas. Lasiet, izmēģiniet un pārlicinieties – ikviens bērns, sajutis rūpes un mīlestību, atplauks un mainīsies, visai pasaulei parādot to brīnišķīgo cilvēku, kurš līdz šim slēpies pamestības, baiļu un sāpju austā kokonā. Lai jums veicas un lai jūsu bērni aug laimīgi!

Grāmatas autori ir psihologi, kuru specializācija ir adopcija un pieķeršanās. Karīna B. Pērvisa, Ph. D., ir Teksasas Kristīgās Universitātes Bērnu attīstības institūta direktore. Viņa vada "Adoption Project" un tā izveidoto "Hope Connection" nometni. Deivids R. Kross, Ph. D., ir Teksasas Kristīgās Universitātes Bērnu attīstības institūta direktores vietnieks un šīs universitātes psiholoģijas nodaļas profesors. Vendija Laionsa Sanšaina ir godalgota žurnāliste. No angļu valodas tulkojusi Sintija Zariņa

• 5.novembris ir PASAULES BAPTISTU SIEVIEŠU LŪGŠANU DIENA

Saule uzlec Klusā Okeāna reģionā un tad pārvietojas tālāk apkārt pasaulei. Vēl viena diena, jauna diena sākas, bet pasaule visapkārt joprojām sauc: „Taisnība! Taisnība! Kur ir taisnība? Vai tā jēl kad iestāsies?

Šī ir netaisnības pasaule. Miljoniem cilvēku dzīvību tiek iznīcinātas netaisnības un vienotības trūkuma dēļ. Masu saziņu līdzekļi katru dienu vēsta par vardarbību un dzimumu nevienlīdzību, kas nedz respektē, nedz pasargā to upurus, kuri visbiežāk ir sievietes un bērni, neskatoties uz to vecumu, sociāli ekonomisko stāvokli, nedz nabadzību vai bagātību, nedz stabilitāti vai konfliktu esamību.

Šausminošas fiziskas, emocionālas un psiholoģiskas traumas ir izraisījuši izmantošana, iebiedēšana, terors, uzmākšanās, pagrimums, fiziskas traumas, invaliditāte un nāve. Daudzas paliek nenosauktas. Likumiskā sistēma, kas ir radīta, lai aizsargātu cilvēku un uzturētu taisnīgumu, bieži mēdz pievilt.

Valdība cenšas atklāt ceļus kā novērst netaisnību, kuru rada daudz un dažādi faktori. Pasaule redz taisnību kā likuma pārvaldi, kas nosaka to, kas ir un kas nav balstīts uz vienlīdzības principiem, un attiecīgi atlīdzina.

Mozus mums atgādina, ka „**Viņš ir klintskalns, un pilnīgs ir Viņa darbs, jo visi**

Viņa ceļi ir tiesa; Dievs ir uzticams un bez viltus, Viņš ir taisns un paties” 5.Mozus 32:4

Mēs kalpojam TAISNĪGAM Dievam! Dievam, kurš vienmēr ir taisnīgs. Viņš vienmēr izdara pareizo lēmumu. Vienīgi Viņš var atnest TAISNĪBU un VIENOTĪBU katram cilvēkam, ģimenei, sabiedrībai un tautai. Mēs maināmies, bet žēlastības pilnais Dievs nemainās.

Kā kristieši, mēs esam aculiecinieki esošajai netaisnībai un haosam. Kāda ir mūsu reakcija pret to? Mēs nevaram izkļūst no neredzam. Kā ticīgajiem mums ir jāuzņemas ārkārtīgi svarīga loma. Kopā mums ir JĀCEĻAS un JĀSPĪD.

„**Spriediet tiesu nabagam un bāriem, gādāriet taisnību vārgajiem un trūcīgajiem! Glābiet mazos ļaudis un nabagus, atsvabiniet viņus no bezdievju rokas!**” Psalmi 82:3-4. mēs to nespējam savā spēkā un gudrībā, mums vajadzīga mūsu varenā Dieva palīdzība, „kura ceļi ir taisnība...”

Dievam jābūt mūsu ticības avotam. Ticībā mums vajadzētu skatīties pāri mūsu ierobežojumiem. Dievam ir vara salauzt pasaules uzliktos kavēkļus. Viņš vienmēr ir mūsu pusē, kad sadarbojamies ar Viņu. „**Tas Kungs mīl taisnu tiesu un Savus ticīgos neatstāj postā, tos nemītīgi aprūpēdams.**” Psalmi 7:28

Dienvidrietumu Klusā okeāna reģiona Baptistu sieviešu savienības prezidente – Amēlija Gavidī

VBA Sieviešu Prezidentes - Ksenijas Magdas - pārdomas

Kā kristietim, individuālisms un izolācija ir bīstami stāvokļi, kuros atrasties. Kā jauna Bībeles skolas studente, es biju pārliecināta, ka man bija labāk būt pašai par sevi, nekā būt daļai no nenobriedušu un sevis centrētu kristiešu draudzes. Bet esmu dzirdējusi pārāk daudz dzīvesstāstus, lai turpinātu turēties pie manas jaunības laika paštaisnības! Mums vajag vienam otru!

Esmu atklājusi to, ka daudzas sievietes jūtas pamestas, jo ir nomāktas ar tādām nepatiesām domām kā: „tu neesi pietiekami laba”, „tu esi stulba”, „tu neesi vērtīga”, „tava izglītība ir vējā izmests laiks”, un tā tālāk. Daudzas pieredz ļaunprātīgu izmantošanu un ir izmantotas fiziski, emocionāli un garīgi. Jūtoties pamestas, viņas norobežojas kā vientuļas salas. Viņām kļūst bail pašām no savas ēnas un viņas neuzdrīkstas dzīties pēc tā, kas Dievam paredzēts tieši priekš viņām.

No otras puses, ir kādas, kuras sasniedz ievērojamus panākumus. Šķiet, viņas visu

kontrolē. Tomēr arī „visu varošās” sievietes kļūst par vientuļām salām. Dzenoties pakaļ viltus drošībai, ko piedāvā visa kontrolēšana, viņas ir ieslodzītas. Viņas nespēj atlaist grožus. Viņas ir bijušas atstātas vienas, lai tiktu galā ar dzīves neiespējamajām situācijām, un ir pieredzējušas izolāciju, un kontroles uzņemšanās ir šķitusi kā vienīgais izdzīvošanas ceļš.

Tomēr mēs kā cilvēki, esam Dieva radīti, lai būtu kopībā ar Viņu un viens ar otru. Vienīgi kopībā mēs esam patiesi veselīgas. Vienīgi kopībā mēs varam justies pieņemtas, saprast savu vērtību, kad kopā pieaugam, varam dot un arī saņemt. Dievs ir radījis mūs ar vajadzību piederēt, tāpēc Viņš ir sagādājis vietu, draudzi un ģimeni, kuru esam aicinātas pieņemt.

Jā, mēs visas esam pieredzējušas ciešanas, mēs esam bijušas sāpinātas. Mēs esam iemācījušas sevi sargāt un nekad neuzticēties citiem pilnībā. Bet ir citādi, caur ticību Kristum. Man šī ir kļuvusi par ticības visapbrīnojamāko

daļu. Es apzinot, ka Kristū es esmu vērtīga, tātad, ka Dievs mani radīja tieši tādu, kādu Viņš mani gribēja radīt. Viņš ir radījis man vietu. Nevieni un nekas man nespēj to atņemt! Dievs strādā, kad es pieceļos un speru soli ticībā. Dievs ir apdāvinājis mani ar īpašībām, kuras ir vajadzīgas cilvēkiem manā apkārtnē. Es esmu daļa no viņa miesas. Es esmu daļa no risinājuma vietai, kur atrodos, un pasaulei, kurā dzīvoju.

Jesajas 60:1 Dievs saka: „Celies un spīdi”, tas var notikt vienīgi caur mums kā Jēzus miesu. Jēzus sniedzas pasaulē caur šo miesu. Visi locekļi

Viņa miesā ir vajadzīgi. Katrs neredzamais, iekšējais orgāns un katrs ārējais loceklis kā rokas un kājas ir vajadzīgas.

Jēzū ir neiespējamais, izkaisītās ķermeņa daļas ir savienotas, saliktas atkal kopā, lai kalpotu kā liecība pasaulei, ka neviens nav atstāts viens un ka viss ir iespējams tajā, kurš mira par mums. Ja tu esi bijusi atstāta un izmisusi, vai gluži pretēji, sasniegumu augšgalā, bet viena savās cīņās vai panākumos – celies, Jēzus Vārdā sniedzies pie Viņa miesas. Un ieraugi Viņa spožo gaismu spīdam caur mums!

◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇

PAR PIEDOŠANU

Mirst kāda sieviete un pie viņas atnāk Nāve. Sieviete to ieraudzījusi pasmaidīja un teica, ka ir gatava.

– Kam tu esi gatava? – jautāja Nāve.

– Esmu gatava tam, lai Dievs mani pieņemtu pie sevis Paradīzē – atbildēja sieviete.

– Kāpēc gan tu esi nolēmusi, ka Dievs tevi ņems pie sevis? – jautāja Nāve.

– Kā gan savādāk? Es tik daudz esmu cietusi, ka tagad esmu pelnījusi mieru un Dieva mīlestību – atbildēja sieviete.

– No kā tieši tu cieti? – jautāja Nāve.

– Kad es biju maziņa, vecāki mani vienmēr netaisnīgi sodīja. Viņi mani sita, lika kaktā, kļiedza uz mani, it kā es būtu izdarījusi kaut ko briesmīgu. Kad es mācījos skolā, klasesbiedri par mani smējās, pazemoja un arī iekautāja. Kad apprecējos, mans vīrs daudz dzēra, mani pazemoja un krāpa mani. Mani bērni sabradāja manu dvēseli. Kad es strādāju savā darbā, mans priekšnieks visu laiku uz mani kļiedza, laikā neizmaksāja algu, lika strādāt brīvdienās, un tad, kad mani atlauda, vispār nesamaksāja. Kaimiņi par mani tenkoja, runāja, ka es esot viegļas uzvedības sieviete. Reiz man uzbruka laupītājs, apzaga mani un pēc tam izvaroja.

– Saki, ko savā dzīvē tu labu esi izdarījusi? – jautāja Nāve.

– Es vienmēr pret visiem esmu bijusi laba, regulāri gāju baznīcā, lūdzos, par visiem rūpējos, visu ģimeni nesu uz saviem pleciem. Es tik daudz šajā Pasaulē esmu cietusi, tāpat kā Jēzus Kristus, ka esmu pelnījusi pēcnāves dzīvi Paradīzē.

– Labi... – atbildēja Nāve – es tevi sapratu. Ir palikusi tikai viena maza formalitāte. Tev jāparaksta viens līgums un tad, taisnā ceļā uz Paradīzi.

Nāve pastiepa sievieteī lapu, uz kuras bija uzrakstīts tikai viens teikums, zem kura bija jāparakstās. Sieviete paskatījās uz Nāvi tā, it kā nupat būtu aplieta ar ledusaukstu ūdeni un pateica, ka nevar šo līgumu parakstīt. Šis teikums skanēja šādi:

«Es piedodu visiem saviem pāridarītājiem un lūdzu piedošānu visiem, kuriem esmu darījis pāri».

– Kāpēc tu nevari piedot un palūgt citiem piedošānu? – jautāja Nāve.

– Tāpēc, ka viņi nav pelnījuši manu piedošānu, tāpēc, ka tad, kad es viņiem piedošu, tas nozīmēs, ka nekas nav bijis un tas nozīmēs, ka viņiem nenāksies atbildēt par savām ļaundarībām. Bet man pašai nav kam lūgt piedošānu. Es nevienam neko sliktu neesmu nodarījis!

– Tu esi pārliecināta par to? – jautāja Nāve.

– Absolūti pārliecināta!

– Ko tu jūti pret tiem, kas tev nodarījuši tik daudz sāpes? – jautāja Nāve.

– Es jūtu naidu, dusmas, aizvainojumu! Tas nav taisnīgi, ka man tas viss jāaizmirst un jāizdzēš no savas atmiņas tas ļaunums, ko man nodarījuši visi šie cilvēki!

– Un kas notiks tad, ja tu piedosi un pārstāsi just visu to, ko šobrīd jūti? – jautāja Nāve.

Sieviete uz kādu mirkli aizdomājās un atbildēja, ka tad noteikti iestāsies tukšuma sajūta.

– Tu vienmēr esi jutusi šo tukšumu sevī, savā sirdī un šis tukšums ir padarījis nevērtīgu tevi un tavu dzīvi. Bet tās sajūtas, ko jūti, it kā piešķir tavai dzīvei svarīgumu. Un tagad atbildi, kāpēc tu izjūti šo tukšuma sajūtu?

– Tāpēc, ka es visu dzīvi domāju, ka tie, kurus es mīlēju un tie, kuru dēļ es dzīvoju, novērtēs mani, taču sanāca savādāk un viņi man lika vilties. Es atdevu savu dzīvi vīram, bērniem, vecākiem, draugiem un viņi to nenovērtēja un izrādījās nepateicīgi.

– Pirms Dievs atvadījās no sava dēla un palaida viņu uz Zemi, viņš tam pateica vienu vienīgu frāzi, kurai bija tam jāpalīdz apzināties dzīvi sevī un sevi šajā dzīvē.

– Kādu? – jautāja sieviete

– PASAULE SĀKAS AR TEVI

– Ko tas nozīmē?

– Lūk, arī viņš nesaprata, par ko Dievs runā...

Tas ir par to, ka par visu, kas notiek tavā dzīvē atbildība gulstas tikai uz tevi! Ciest vai būt laimīgai, izvēlies TU PATI!

Paskaidro, lūdzu, man, kas tieši nodarīja tev tik daudz sāpes?

– Sanāk, ka es pati sev tās nodarīju... – drebošā balsī sieviete atbildēja.

– Tad, kam tu nespēj piedot?

– Sev?! – sieviete izdvesa un sāka raudāt

– Piedot sev – tas nozīmē atzīt savu kļūdu!

Piedot sev – tas nozīmē, pieņemt savu nepilnību!

Piedot sev – tas nozīmē atvērties pašai sev!

Tu nodarīji sāpes pati sev un nolēmi, ka pie tā vainīga ir visa Pasaule, un viņi nav tavas piedošanas cienīgi. Un tu vēlies, lai Dievs tevi pieņemtu atplestām rokām? Tu nolēmi, ka Dievs ir kas līdzīgs mīlam, muļķa večukam, kas atvērs durvis muļķiem un ļaunprātīgiem cietējiem?! Tu domā, ka viņš radījis ideālu vietu tādiem kā tu?! Tad, kad tu pati radīsi savu Paradīzi, kur, pirmkārt, labi būs tev pašai, un tad arī citiem, lūk, tad tu varēsi klauvēt pie debesu durvīm. Bet pagaidām, Dievs man deva rīkojumu sūtīt tevi atpakaļ uz Zemi, lai tu iemācītos radīt pasauli, kurā valdīs mīlestība un patiesas rūpes

Bet tas, kurš nespēj parūpēties par sevi, dzīvo dziļos maldos par to, ka spēj parūpēties par citiem.

Zini, kā Dievs soda sievieti, kura sevi uzskata par ideālu māti?

– Kā? – jautāja sieviete

– Viņš sūta tai bērnus, kuru likteņi lūzt viņas acu priekšā.

– Es sapratu... Es nepratu padarīt savu vīru mīlošu un uzticīgu. Es nepratu savus bērnus izaudzināt laimīgus un veiksmīgus. Es nepratu nosargāt savu mājas pavardu, kurā valdītu satiecība, miers un harmonija... Manā Pasaulē visi bija cietēji...

– Kāpēc? – jautāja Nāve.

– Es vēlējos, lai visi mani žēlotu un līdzpārdzīvotu man... Taču neviens mani tā arī nepažēloja... Un es padomāju, ka Dievs noteikti mani apskaus un pažēlos.

– Atceries, paši bīstamākie cilvēki uz pasaules ir tie, kuri grib, lai viņus žēlo, kuri cenšas citus iežēlināt. Tos dēvē par «upuriem»..

Jūsu pati lielākā kļūda ir tā, ka jūs domājat, ka Dievam ir vajadzīgs upuris! Viņš nekad neielaidīs savā namā to, kurš nav iepazinis neko citu, izņemot ciešanas un sāpes, jo tas upuris šajā Pasaulē spēs sēt vien sāpes un ciešanas. Dodies atpakaļ un iemācies mīlēt un rūpēties par sevi, bet pēc tam par tiem, kas dzīvo tavā pasaulē. Bet sākumā palūdz sev piedošanu par savu nezināšanu un piedod sev par to!

Sieviete aizvēra acis un viņas ceļš sākas no jauna – nu jau ar citu vārdu un pie citiem vecākiem...

© Konstantīns Sarkisjans "Конституция Мира. Книга вторая. Быти"

◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇

Dzimšanas dienu svin:

4.11. - Zenta Sisene – 70

5.11. – 95.dzimšanas diena būtu Almai Gūžai

14.11. - Inese Dombrovska

23.11. - Guntars Lašauri

23.11. – Agnese Goloborodko

25.11. - Liene Freiberga

28.11. - Inese Malūka – 60

30.11.- Ingrīda Šeflere

Dzīves lielākā traģēdija ir lūgšanas, kuras netiek atbildētas tikai tāpēc, ka netiek lūgtas. — M.Batterson

◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇

Bībeles lasīšanas plāns novembrī

45.nedēļa – Salamana Pamācības 24, 1.Pētera 1-5

46.nedēļa – Salamana Pamācības 25, Romiešiem 1-5

47.nedēļa – Salamana Pamācības 26, Romiešiem 6-10

48.nedēļa – Salamana Pamācības 27, Romiešiem 11-16

◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇ ◇◇

Karlīna (3 gadi un 8 mēneši) atnāk mājās no bērnudārza un stāsta mammai, ka rīt būšot Lāčplēša diena. Mamma jautā: "Vai tu zini, kas ir Lāčplēša diena? Vai bērnudārzā par to jums izstāstīja?"

Karlīna: "Nē!" Bet brītiņu padomājot atbild: "Tā laikam ir tāda diena, kad ciemos nāk Vinnijs Pūks!"